

Ο άγιος Μηνάς

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Ο άγιος μεγαλομάρτυρας **Μηνάς** είναι από τους

στρατιωτικούς αγίους της Εκκλησίας και έζησε το δεύτερο μισό του 3ου αιώνα μ.Χ.

Καταγόταν από την Αίγυπτο, υπηρετούσε όμως στα ρωμαϊκά στρατεύματα της

Μικράς Ασίας. Παρόλο που οι γονείς του ήταν ειδωλολάτρες, αυτός ήταν ευσεβής, και μάλιστα δεν άντεχε να βλέπει την πλάνη των ειδώλων να επικρατεί στον κόσμο. Έτσι αποφάσισε να αποσυρθεί για ένα διάστημα στο βουνό, μόνος του, με μόνο το Θεό, ώστε με νηστείες, προσευχές και άλλους πνευματικούς αγώνες, κυρίως όμως με τη Χάρη του Θεού να δυναμώσει μέσα στην καρδιά του τον ζήλο και την αγάπη του για τον Χριστό.

Όταν ένωσε έτοιμος, κατέβηκε πάλι ανάμεσα στους ανθρώπους και διακήρυξε ότι ο Χριστός είναι ο αληθινός Θεός και όχι τα κωφά και αναίσθητα είδωλα. Ο Άγιος ήταν τότε πενήντα χρονών και δεν ήταν μόνο ότι είχε ανδρεία, φρόνηση και ωραίο παράστημα, αλλά, όπως θα λέγαμε σήμερα, γνώριζε πολύ κόσμο και ήταν αξιοσέβαστος σε πάρα πολλούς. Γι' αυτό ο ηγεμόνας θαύμασε το θάρρος του, αλλά φοβήθηκε μην επηρεάσει και άλλους. Έτσι προσπάθησε να τον κολακεύσει, για να τον πάρει με το μέρος του. Όταν όμως κατάλαβε ότι είναι ανένδοτος, θύμωσε πολύ και διέταξε να τον φυλακίσουν, για να συλλογιστεί πώς θα τον θανατώσει.

«Κανένα βάσανο δεν μπορεί να με χωρίσει από την αγάπη του Χριστού», είπε στον ηγεμόνα. Και πράγματι· όχι απλώς με θαυμαστή υπομονή και καρτερία αλλά και με χαρά και αγαλλίαση υπέμεινε ό,τι διέταξε ο φθαρτός και γήινος βασιλιάς, για να πάει κοντά στον αληθινό και αιώνιο Βασιλιά, που δίνει ζωή σε όλους και εξουσιάζει τα πάντα, και τους άρχοντες αυτού του κόσμου. Στο τέλος τον αποκεφάλισαν. Αυτήν την ημέρα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του, στις **11 Νοεμβρίου**.

Ο άγιος Μηνάς πήρε από τον Θεό τη χάρη να κάνει εξαίσια θαύματα και να βοηθάει τους ανθρώπους όταν βρίσκονται σε κάποια ανάγκη (πολλοί π.χ. τον επικαλούνται όταν χάνουν ή ψάχνουν κάτι και ο Άγιος τους βοηθάει αμέσως να το

βρουν). Ας αναφέρουμε μια τέτοια περίπτωση.

Παλαιότερα οι χριστιανοί συνήθιζαν να κάνουν αγρυπνία όλο το βράδυ και οι άρρωστοι να μένουν στον ναό, για να παρακαλέσουν τον Άγιο να τους θεραπεύσει. Κάποτε, ανάμεσα στους πολλούς ασθενείς στον ναό του Αγίου, ήταν ένας κουτσός και μια βουβή γυναίκα, που πρόσμεναν τη γιατρεία τους από τον Άγιο. Κατά τα μεσάνυχτα, ενώ όλοι οι ασθενείς κοιμούνταν, παρουσιάζεται ο Άγιος στον κουτσό και του λέει: «Τώρα που είναι ησυχία πήγαινε και ακούμπησε το πανωφόρι της βουβής γυναίκας και θα γίνεις καλά». Καθώς σηκώθηκε εκείνος και πήγε ν' αγγίξει το πανωφόρι της βουβής γυναίκας, εκείνη τρόμαξε κι άρχισε να φωνάζει, κατηγορώντας τον παράλυτο, κι έτσι λύθηκε η γλώσσα της κι άρχισε να μιλάει. Ο κουτσός στο μεταξύ ντράπηκε από τα λόγια της βουβής, καθώς και από τις τσιρίδες της ξύπνησαν κι άλλοι και άρχισε να τρέχει. Μόλις συνειδητοποίησαν και οι δύο το θαύμα που είχε γίνει και στους δύο μ' αυτόν τον χαριτωμένο τρόπο, ευχαριστούσαν και δόξαζαν τον Θεό, μαζί με όλους τους χριστιανούς που ήταν εκεί.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

